

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 18 maja 1932 r.
sygn. akt III 1 Rw 973/32**

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny
pod przewodnictwem sędziego Sądu Najwyższego dra Bresiewicza,
a w obecności sędziego Sądu Najwyższego dra Wajdy i Bańkowskiego jako sędziów,
w sporze Anny z Kaczyńskich Stanisławowej w Woli Duchackiej, powódki, działającej
przez adw. dr. Tadeusza Bierczyńskiego w Wieliczce,
przeciw Janowi Stanisłowi, wyrobnikowi w Sławkowicach, pozwanemu, działającemu
przez adw. dr. Jakuba Wasserlaufa w Krakowie-Podgórzu,
o unieważnienie małżeństwa zawartego dnia 26 września 1921 r. w Łazanach,
wskutek rewizji adw. dr. Władysława Chrzęszczyńskiego, jako obrońcy wężła
małżeńskiego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie jako sądu odwoławczego
z dnia 21 stycznia 1932 r., sygn. akt II Bc 1192/31, którym ten sąd wskutek odwołania
obrońcy wężła małżeńskiego zatwierdził wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 9 czerwca 1931 r., sygn. akt I Cg 11/30,
po wysłuchaniu wniosku wiceprokuratora Sądu Najwyższego dr Hołowczaka
na posiedzeniu niejawnem postanowił:

nie uwzględnić rewizji i nałożyć na pozwanego obowiązek zapłacenia obrońcy wężła
małżeńskiego kosztu przewodu rewizyjnego w kwocie 25 zł w dniach czternastu,
pod rygorem egzekucji.

Uzasadnienie

Obrońca wężła małżeńskiego nie przytoczył w rewizji żadnej przyczyny
rewizyjnej i powołał się tylko na swój ustawowy obowiązek wniesienia rewizji. Badanie
zaś aktów sprawy z urzędu nie wykazało żadnej wadliwości postępowania ani mylnej
oceny sprawy pod względem prawnym.

W tym stanie sprawy rewizja pozostać musiała bez skutku.